

**RECHTBANK
van
EERSTE AANLEG
te
BRUSSEL**

Parket nr. BR.66.RW.200173/05

O.R. : /

Ref. griffie :

Tijdens de openbare terechtzitting van 8 september 2011 heeft de 60^e Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel rechtsprekend in correctionele zaken, het volgende vonnis gewezen :

In de zaak van:

De heer procureur des Konings, in naam van zijn ambt

En :

De Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur voor het grondgebied van de provincie , in naam van het Vlaams Gewest, met kantoor te

- eiser tot herstel -

Met als raadsman, Mr. , advocaat te .

Tegen :

1. , handelaar, geboren te op ,

2. , landbouwster, geboren te op , wonende te ;

- eerste en tweede beklagde -

die verschenen en bijgestaan door Mr. , advocaat.

Beklaagd van :

In het gerechtelijke arrondissement Brussel

Op het perceel gelegen te _____, gekadastréerd
als _____ eigendom van _____ en
_____, ingevolge akte verleden door notaris
op 6 oktober 2004.

- *Om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben;*
- *Om door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden;*
- *Om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben;*

Tussen 25 augustus 2004 en 17 september 2008, meermaals terwijl het laatste feit plaatsvond op 16 september 2008 en de feiten zonder onderbreking gedurende vijf jaar, de achtereenvolgende en voortdurende uiting uitmaken van hetzelfde misdadige opzet en in de vaststelling de verjaring van de strafvordering regelmatig gestuit werd door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door het kantschrift van de procureur des Konings tot herverhoor van eerste verdachte d.d. 3 augustus 2010, evenals door huidige dagvaarding.

A. tussen 25 augustus 2004 en 24 november 2005,
bij inbreuk op de artikelen 99§1, en 146,1° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening, thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1,1° en 6.1.1,1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te zijn overgegaan tot, het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een constructie in strijd met de verleende stedenbouwkundige vergunning, terwijl het geen onderhoudswerken betrof.

met name:

- het op het hierboven genoemd perceel gelegen losstaande gebouw te hebben verbouwd tot en ingedeeld in zes studio's,
- de grond van het hierboven genoemd perceel te hebben verhard met klinkers (de binnenkoer en de parkeerplaatsen aan het gebouw) en met grind en klinkers (aan de achterzijde van het gebouw),

Terwijl de stedenbouwkundige vergunning die ervoor werd afgeleverd op 26 augustus 2004, voorzag in

- het verbouwen van het gebouw tot garages en een berging,
- een verharding bestaande uit grasdallen en dolomiet,

B. tussen 5 december 2006 en 17 september 2008,
Bij inbreuk op het artikel 146,5° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening, thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.,5°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, handelingen te hebben voortgezet die in strijd zijn met het door de bevoegde ambtenaar opgelegde bevel tot staking,

met name het op 23 november 2005 door de ambtenaar van het agentschap inspectie RWO uitgevaardigde en op 29 november 2005 door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigde bevel tot staking van de werkzaamheden en het gebruik van het gebouw niet te hebben nageleefd door

- de studio's te laten bewonen
- de gevels van het gebouw verder af te werken.

Omtrent de procedure

Gezien de stukken van het dossier;

Gezien de rechtstreekse dagvaarding van de heer Procureur des Konings;

Gehoord de eisen, middelen en conclusies van de eiser tot herstel;

Gezien de besluiten van de eiser tot herstel, neergelegd op de zitting van 14 juni 2011;

Gehoord de uitleg en de verdedigingsmiddelen van de beklaagde;

Gehoord Substituut-Procureur des Konings, in haar vordering;

Gehoord het antwoord van de beklaagde;

1. Belangrijkste feitelijke gegevens

Beklaagden zijn eigenaar van een gekadastreerd perceel gelegen te gekadastreerd als

Dit perceel is gelegen in het gewestplan KB van 7 maart 1977 in een zone aangeduid als "woongebied". Uit het strafdossier, in het bijzonder uit het ministerieel besluit van de Vlaamse Regering d.d. 16 juni 2009 blijkt dat de achterzijde van het perceel zich ook deels situeert in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Ook in besluiten van de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur wordt hiernaar verwezen.

Op 22 november 2005 werd de bouwinspectie ervan ingelicht dat er wederrechtelijke bouwwerken werden uitgevoerd op het perceel te Merchtem. Op 23 november 2005 werd overgegaan tot een plaatsbezoek. Er werd vastgesteld dat de bouwwerken niet waren uitgevoerd in overeenstemming met de afgeleverde vergunning d.d. 26 augustus 2004:

- het losstaand achtergelegen bijgebouw dat volgens de vergunning van 26 augustus 2004 diende verbouwd te worden tot berging en garages werd omgebouwd tot 6 studio's (de studio's waren nog niet bewoond en de elektriciteitswerken dienden nog voltooid te worden door het plaatsen van enkele stopcontacten en schakelaars);
- de verharding van de binnenkoer werd niet gerespecteerd. De voorziene grasdallen voor de parking en de dolomiet verharding werden niet uitgevoerd. In plaats van deze verharding werd de ganse koer verhard met klinkers tot op +/- 1,50 meter achter de achtergevel van het bijgebouw;

Op 23 november 2005 werd een schriftelijk bevel tot onmiddellijke staking van de werken en van het gebruik van het bijgebouw op een zichtbare plaats aangebracht. Op 6 december 2006 werd vastgesteld dat het stakingsbevel werd doorbroken doordat de studio's in gebruik waren genomen en bewoond. Op 16 september 2008 werd vastgesteld dat de gevels van het achtergelegen bijgebouw werden ingevoegd wat voorheen niet het geval was. Het stakingsbevel d.d. 23 november 2005 werd bijgevolg een tweede keer doorbroken.

Uit de besluiten van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur blijkt dat hij op 12 december 2006 alle bewoners van de studio's heeft aangeschreven en dat er aan de bewoners een bevel tot ontruiming van het gebouw werd gegeven, geldende vanaf deze datum. Dit stuk bevindt zich niet in het strafdossier.

Bij vonnis d.d. 5 april 2007 van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel werd de vordering tot opheffing van het stakingsbevel afgewezen. Dit vonnis zou in kracht van gewijsde gegaan zijn. De stukken uit deze procedure werden niet voorgelegd. In elk geval werd dit aspect niet op de zitting betwist.

Op 12 december 2005 werd de herstellvordering ingeleid bij het ambt van de procureur des Konings op grond van artikel 149 § 1 DORO waarbij het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand/aanpassingswerken werden gevorderd.

De herstellvordering werd als volgt gemotiveerd :

"Het terrein is volgens het gewestplan gelegen in een woongebied. Woongebieden zijn bestemd voor wonen alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangegeven gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociale-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

De grondige verbouwing van de voormalige feestzaal tot woongebouw met studio's houdt – omwille van deze functiewijziging – meer dan een bestemming in van de slechte stedenbouwkundige inplanting van dit gebouw dat tegen de linkerperceelsgrens is ingeplant en tot een bouwdiepte van +/-

48,00 m reikt. Door de werken wordt een (meergezins)woning in een tweede bouwwoorde gecreeërd met een inplanting tegen de linkerperceelsgrens en een overdreven bouwdiepte t.a.v de straat. Tevens wordt, gelet op de op het perceel reeds aanwezige bebouwing aan de straatzijde waarvoor een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd (met name een appartementsgebouw met winkelruimte) de draagkracht van het perceel overschreden. Er was in de stedenbouwkundige vergunning enkel bebouwing aan de straatzijde voorzien, het achtergelegen gebouw was volgens deze vergunning bestemd als berging en garages in functie van de voorliggende bebouwing. Door het niet naleven van deze vergunning wordt een overdreven bouwprogramma op dit perceel gerealiseerd.

De vergunning dient tevens te worden nageleefd wat betreft de verhardingen.

De uitgevoerde werken zijn stedenbouwkundig onaanvaardbaar.

De verbouwing en functiewijziging in de achterbouw werd dermate grondig uitgevoerd dat het quasi neerkomt op een nieuwbouw (zie de foto's gevoegd bij het proces-verbaal) en dat enkel nog de afbraak van dit bijgebouw kan gevorderd worden."

Op 6 maart 2006 werd door beklaagden een aanvraag ingediend tot het regulariseren van de verbouwing van de vroegere feestzaal tot 6 studio's.

werd verhoord op 30 augustus 2006 en 1 april 2008

en maakte melding van de lopende regularisatieprocedure. Op 22 september 2009 werd hij opnieuw verhoord. Hij hield voor dat geen huuropbrengst van de studio's had genoten en dat hij geen huurcontracten in zijn bezit had.

Bij Ministerieel Besluit d.d. 16 juni 2009 werd de regularisatievergunning verworpen met volgende motivering :

"6° Uit het dossier blijkt dat de aanvraag tot regularisatie een woonfunctie met bijhorende verhardingen betreft tot op een diepte van meer dan 50 meter vanaf de voorliggende weg, met andere woorden tot ver in de aldaar gebruikelijke tuinzone en zelfs tot in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Door het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning zou een stedenbouwkundig onaanvaardbare situatie ontstaan voor het perceel.

Het bewust gebouw met bijhorende parking en tuinzone dringt diep binnen in het achtergelegen open landschappelijk waardevol agrarisch gebied en reikt verder dan de bebouwing in de onmiddellijke omgeving. De achtergelegen aanzienlijke grintverharding wordt grotendeels in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied voorzien, wat op zich reeds planologisch onverenigbaar is met het gewestplan en alleen al om die reden stedenbouwkundig niet vergunbaar.

Verder contrasteert de woningdensiteit van het bouwproject sterk met deze op de aanpalende percelen. De bebouwing aan deze zijde van de Nieuwelaan wordt volgens de inlichtingen van de gemeente gekenmerkt door éénsgezinswoningen in eerste orde.

Uit het onderzoek van de plannen blijkt verder nog dat het gedeelte van het perceel dat in de woonzone gelegen is praktisch volledig werd verhard of bebouwd en een overdreven terreinbezetting impliceert. Van de huidige aanvraag werd geen gebruik gemaakt om toch wat meer groen te voorzien binnen de woonzone of om terug grasdallen te voorzien zoals oorspronkelijk werd voorzien in de stedenbouwkundige vergunning van 26 augustus 2004. Het behoud van groene ruimten is essentieel om ze zeker woongenot te

creëren in de dorpskernen en het gebruik van waterdoorlaatbare materialen is essentieel om het hemelwater de mogelijkheid te bieden om in de bodem te dringen.

Er dient verder nog te worden opgemerkt dat het appartement in eerste bouworde, vooraan op het perceel, ruimtelijk werd verantwoord oor de aanwezige parkeervoorzieningen en garages op het eigen perceel. Bij de huidige aanvraag zijn garages meer voorzien, enkel een heel ruimte parking/manoevreerruimte.

De aanvraag vormt door de diepe inplanting en vooral de functie, ook een inbreuk op de privacy van de bureu.

waar de aanvragen op wijst in zijn beroep aan de deputatie zijn niet vergelijkbaar met de huidige aanvraag. De aanvraag omvat één woongelegenheid volgens de inlichtingen van de gemeente, het omvat appartementen (stedenbouwkundig vergund in 1998). Beide gebouwen zijn, in tegenstelling tot huidige aanvraag, gesitueerd midden in het woongebied. Overwegende dat de aanvraag om hoger vermelde redenen een goede plaatselijke aanleg in het gedrang brengt en zelfs gedeeltelijk zonevreemd is en bijgevolg niet in aanmerking komt voor afgifte van een stedenbouwkundige vergunning."

Op 13 september 2010 werd een laatste keer verhoord. Hij hield voor dat de herstellingen naar de oorspronkelijke toestand als een tweetal jaar geleden zijn gebeurd en dat het pand leeg staat. Er zou ook een nieuwe regularisatievergunning zijn ingediend.

2. Ten gronde

2.1. Wat betreft de tenlasteleggingen A en B

1. Bij decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen - en handhavingsbeleid (hierna aanpassings- en aanvullingsdecreet) werden onder meer de artikelen 99 en 146 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna Stedenbouwdecreet 1999) gewijzigd (B.S. 15 mei 2009). Dit decreet is in werking getreden op 1 september 2009.

In uitvoering van artikel 110 van het aanpassings- en aanvullingsdecreet werden de diverse wijzigingen aan het Stedenbouwdecreet 1999 gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering van 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening (B.S. 20 augustus 2009). Deze coördinatie draagt als opschrift "Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening" (hierna VCRO) en is eveneens in werking getreden op 1 september 2009.

De rechtbank stelt vast dat de inleidende akte-rekening houdt met de actuele kwalificaties.

2. Gezien de vaststellingen van het strafdossier en de stukken uit de administratieve procedure, in het bijzonder het Ministerieel Besluit van 16 juni 2009 kan niet ernstig betwist worden dat beklaagden wederrechtelijke werken hebben uitgevoerd door in plaats van garages en een berging te voorzien, de

feestzaal te hebben omgebouwd tot zes studio's. Bovendien werd de koer in weerwil met de bouwvergunning verhard met klinkers in plaats van de voorziene grasdallen en dolomiet verharding.

Dit impliceert dat de feiten van de tenlastelegging A bewezen zijn in hoofde van beklaagden.

Onder de tenlastelegging B worden beklaagden vervolgd voor het doorbreken van het stakingsbevel en het gebruik van het gebouw door de studio's te laten bewonen en de gevels verder af te werken in de periode tussen 5 december 2006 en 17 december 2008. Het desbetreffende stakingsbevel dateert van 23 november 2005.

Gezien de desbetreffende processen-verbaal waarin de doorbreking van het bevel tot staking en het gebruik van het gebouw wordt vastgesteld en die gelden tot bewijs van het tegendeel (artikel 148, lid 1 DORO, thans artikel 6.1.5, lid 1 VCRO) en de vergelijking van de foto's tussen de oude en nieuwe toestand, is ook deze tenlastelegging bewezen.

3. De tenlasteleggingen A en B maken in hoofde van elk van de beklaagden beklaagden een collectief misdrijf uit waardoor er bij toepassing van artikel 65, lid 1 SW één straf kan worden opgelegd.

De feiten zijn ernstig en wijzen op het gebrek aan respect in hoofde van beklaagden voor de wettelijke regelgeving inzake ruimtelijke ordening die er nochtans is om de woonleefbaarheid te verhogen.

De op te leggen geldboete moet beklaagden duidelijk maken dat wetgeving er is om nageleefd te worden en dat zij zich niet ongestraft boven de wet mogen stellen om stedenbouwkundig hun zin te doen. Er volgt een effectieve bestraffing gezien de ernst van de bouwovertradingen (o.m. bouwen van zes studio's zonder vergunning) en de omstandigheid dat een stakingsbevel meermaals werd genegeerd. Een uitstel is daarom ongepast.

Er wordt bij het bepalen van de hoegroetheid van de geldboete wel rekening gehouden met het gunstig strafregister van de beklaagden en hun leeftijd.

2.2. Wat betreft de herstellvordering

De herstellvordering werd op 12 december 2005 bij het parket van de procureur des Konings ingeleid en werd gemotiveerd op de wijze hiervoor aangehaald.

De herstellvordering heeft volgend voorwerp :

- *Het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand/aanpassingswerken. Dit betekent het afbreken van de ganse achterbouw, met inbegrip van eventuele funderingen en bevloeringen en het opruimen van alle slooafval. De verhardingen op het terrein dienen conform de vergunning uitgevoerd te worden.*

- *Dit onder toepassing van een dwangsom van 200 euro per dag vertraging bij de niet-uitvoering van de werken.*

In de mate dat de wettigheid van de herstellvordering wordt aangevochten, dient de rechter na te gaan of deze vordering niet kennelijk onredelijk is. Er kan hierbij enkel worden nagegaan of de beslissing tot herstel van de plaats in de vorige toestand uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening werd genomen; de rechter moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (Cass. (2ek) AR 18 maart 2008 (www.cass.be), zie ook R.W. 2008-09, 1347,

Bij de beoordeling van de kennelijke onredelijkheid moet worden afgewogen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op de grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de vorige toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit (Cass. (2ek) P . d.d. 10 februari 2009, www.juridat.be en TROS 2009/55 en Cass. (2^ek) . d.d. 17 februari 2009, www.juridat.be).

De rechter mag zich hierbij niet in de plaats stellen van het bestuur inzake de keuze van de te vorderen herstelmaatregel, want anders zou het beginsel van de scheiding van de machten worden geschonden. Dit impliceert dat enkel een marginale toetsing mogelijk is (vgl. Cass., A.R. nr. 4 november 2008, www.juridat.be).

De rechtbank merkt vooreerst op dat de keuze van de herstellvordering beantwoordt aan de vereisten van artikel 6.1.41 § 1, 1° VCRO (en de vroegere regelgeving onder DORO) gezien het misdrijf gepaard gaat met de doorbreking van een stakingsbevel (vgl. ook Cass. (2^e K.) AR. , 5 januari 2010, www.juridat.be en RW 2010-11, afl. 11, 456).

De rechtbank stelt vast dat de feitelijke toestand zoals weergegeven in de herstellvordering correct is zoals ook blijkt uit de weigering tot regularisatie bij Ministerieel Besluit d.d. 16-juni 2009.

Gezien de ligging (woongebied), de aard van de bouwovertradingen (het bouwen van zes studio's in plaats van garages en berging voor de wel vergunde constructie) en de impact ervan voor het desbetreffende perceel en de omgeving komt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat niet onredelijk voor. Ook de gevorderde aanpassingswerken komen niet onredelijk voor nu het aangewezen is dat er in woongebied toch wel groen wordt aangebracht.

Het blijkt dus niet dat deze herstellvordering werd genomen met miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en zij strookt met de wet. De actuele onvergunde situatie leidt tot schadelijke gevolgen voor de omgeving die overeenkomstig het Gewestplan als woongebied staat ingekleurd.

Het door de overheid gevorderde herstel beantwoordt aan de voorwaarde van evenredigheid tussen het voordeel van deze herstelmaatregel tot behoud van een goede ruimtelijke ordening en de last die eruit voortvloeit voor de overtreder. Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het

herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand weegt op tegen de last die er voor beklaagden uit voortvloeit.

Er dient ten slotte te worden opgemerkt dat het Hof van Cassatie in een arrest d.d. 24 november 2009 heeft geoordeeld dat wanneer de rechtbank beveelt om de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen, dit niet inhoudt dat de plaats moet hersteld worden in een materiële toestand die identiek is aan de toestand die voor de bouwovertreiding bestond. Het herstel van de plaats in de vorige toestand kan ook inhouden dat de illegale constructie volledig of gedeeltelijk wordt afgebroken zonder dat de constructie die er voor de bouwovertreiding bestond, behouden blijft (Cass. (2° K) AR 24 november 2009, www.juridat.be, R.W. 2010-11, afl. 11, noot en T. Strafr. 2010, afl. 2, 103, noot LEFRANC, P.).

Bijgevolg dient te worden besloten dat de herstellvordering afdoende werd gemotiveerd en noch onwettelijk en kennelijk onredelijk is.

De gevorderde dwangsom van 200 euro per dag vertraging wordt opgelegd nu uit de behandeling van de zaak en het strafdossier blijkt dat er reden is om aan te nemen dat beklagde niet vrijwillig zal overgaan tot de uitvoering van de herstellvordering.

De op te leggen dwangsom moet beklaagden er toe aanzetten het rechterlijk bevel effectief uit te voeren of te doen uitvoeren binnen de in functie van de omvang van het herstel hierna bepaald;

De termijn van twaalf maanden voor de uitvoering van het herstel komt gepast voor, rekening houdende met de aard van de uit te voeren werken.

OM DEZE REDENEN**DE RECHTBANK**

bij toepassing van de wettelijke bepalingen, met name de artikelen :

- de wetsbepalingen aangehaald in de rechtstreekse dagvaarding;
- 154, 161, 162, 182, 185, 189, 190, 194 en 195 van het Wetboek van Strafvordering ;
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878, houdende de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering;
- 2, 7, 38, 39, 40, 44, 65 lid1, 100 Strafwetboek.
- 6.1.1.1°, 6.1.1.5°, 6.1.41 § 1,1° en 6.1.41 §§3 en 5 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;
- 28, 29 en 41 van de wet van 1 augustus 1985 en het K.B. van 18 december 1986, gewijzigd door de programmawet van 24 december 1993, de wet van 26 juni 2000, het K.B. van 20 juli 2000, de wet van 22 april 2003, het K.B. van 19 december 2003, de wet van 7 februari 2003, het K.B. van 22 december 2003 en het K.B. van 31 oktober 2005;
- 91, lid 2 van het K.B. van 28 december 1950 betreffende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- 1 en 3 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de geldboetes, gewijzigd, door de wet van 26 juni 2000, het K.B. van 20 juli 2000, de wet van 7 februari 2003 en het K.B. van 22 december 2003;
- 1382 en 2244 Burgerlijk wetboek;
- 11,12,16, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

RECHTDOENDE NA TEGENSpraak

Op strafbied

Wat betreft de beklagde

Veroordeelt beklagde uit hoofde van de tenlasteleggingen A en B vermengd tot :

Een geldboete van Vierhonderd (400) euro.

Zegt dat de geldboete van vierhonderd (400) euro wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot tweeduizendtweehonderd (2.200) euro (400 x 5,5) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van 1 maand.

Veroordeelt beklagde tevens tot verplichte betaling van een bedrag van 25 euro, verhoogd met de opdecimen, hetzij $25 \times 5,5 =$ honderd zevenendertig euro vijftig cent (137,50 euro) als bijdrage aan het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en occasionele redders.

Veroordeelt beklagde bovendien tot betaling van een geïndexeerde vergoeding van eenendertig euro achtentwintig cent (31,28 euro) bij toepassing van het K.B. van 28 december 1950.

Wat betreft de beklaagde

Veroordeelt beklaagde uit hoofde van de
tenlasteleggingen A en B vermengd tot :

Een geldboete van Vierhonderd (400) euro.

Zegt dat de geldboete van vierhonderd (400) euro wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot tweeduizendtweehonderd (2.200) euro (400 x 5,5) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van 1 maand.

Veroordeelt beklaagde tevens tot verplichte betaling van een bedrag van 25 euro, verhoogd met de opdecimen, hetzij $25 \times 5,5 =$ honderd zevenendertig euro vijftig cent (137,50 euro) als bijdrage aan het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en occasionele redders.

Veroordeelt beklaagde bovendien tot betaling van een geïndexeerde vergoeding van eenendertig euro achtentwintig cent (31,28 euro) bij toepassing van het K.B. van 28 december 1950.

Wat betreft de kosten

Veroordeelt de beklaagden _____ en
 _____ solidair tot de kosten van de strafvordering, begroot op 70,76 euro.

Wat betreft de herstelvordering

Verklaart de herstelvordering als volgt gegrond :

Beveelt op vordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur aan _____ binnen de termijn van twaalf maanden na de dag waarop dit vonnis kracht van gewijsde zal hebben, op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend onder _____ :

- tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat/aanpassingswerken, wat betekent het afbreken van de ganse achterbouw, met inbegrip van eventuele funderingen en bevloeringen en het opruimen van het sloopafval. De verhardingen op het terrein dienen uitgevoerd te worden conform de vergunning van 26 augustus 2004 afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen van _____ ;
- onder de verbeurte van een dwangsom van 200 euro per dag vertraging in de uitvoering van deze herstelmaatregelen en dit vanaf het verstrijken van voormelde termijn van twaalf maanden en zonder dat er een bijkomende termijn wordt toegekend in de zin van artikel 1385bis, 4^e lid Ger.W.

Zegt voor recht dat de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur en het college van burgemeester en schepenen in geval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kan worden voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de veroordeelden, op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter;

Wat betreft de kantmelding

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven zal worden op de wijze bepaald in artikel 84 van de Hypotheekwet (hypotheekkantoor _____, referte _____ en _____)

Op burgerlijk gebied

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan, voor wat betreft de gebeurlijke vorderingen van niet-vergoede schadelijders.

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden:

Alleenzetelend rechter

Substituut Procureur des Konings

Afgevaardigd griffier

(goedgekeurd de doorhaling van lijnen en woorden)